

TELEGRAPFULU ROMANU.

Telegraful ese de dōne ori pre septembra: Duminică si Joi'a. — Prenumeratia se face in Sibiul la expeditorul foie pre afara la c. r. poste cu bani gata prin scrisori franceze, adresate cître expeditura. Pretiu prenumeratiei pentru Sibiul este pre anu 7 fl. v. a. cat pre o jumetate de anu 3 fl. 50. Pen-

Nr. 13. ANULU XIX.

Sabiul, in 14/26 Februarie 1871.

tru celealte părți ale Transilvaniei și pentru provinciile din Monarchia pre unu anu 8 fl. 1/2 pre o jumetate de anu 4 fl. v. a. Penru principi, si tieri străine pre anu 12 fl. anu 6 fl. Inseratele se platește pentru întâlă ora cu 7 cr. sirulb, pentru a dōn'a ore cu 5 1/2 cr. si pentru a trei'a repetire cu 3 1/2 cr. v. a.

Nr. Cons. 103. 1871.

Preacinstitiloru Parinti Protopopi si Administratori protopopesci, cinstitei Preotimi si intregului nostru poporu credinciosu din archidiecesa Transilvaniei de relegea ortodoxa resariteana, pace Vóue si daru dela Dumnedieu Tatalu si dela Domnulu nostru Iisus Christos!

Dupa ce Biserica nostra din provinciile mitropolitane a Transilvaniei si Ungariei cu ajutoriul lui Domnedieu a devenit la starea aceea favorită, că in conformitate cu Canonele bisericesci se pătațește regulat in totu anulu odata Sinode episcopală, unde reprezentantii clerului si poporului credinciosu se adună, spre a consulta esupr'a trebilor bisericesci, scolastice si fundaționali ale eparchielor sale, vinu, Iubililor, a convocăt prin acăstă predeputătii Vostri, alesi dintre Preoti si dintre Mireni, la Sinodul archidiecesanu anuale, ce in intlesulu §. 89 al Statutului organicu se va tine la Domineca Tomei, carea in anulu acestă este diu'a de 4 Aprile c. v., aici in Sibiul la Archiepiscopia.

Acestă aducendu-Vi-o la cunoștinția, Iubililor, vinu totdeodata a Vă provocă, că in curcurile acelăi electorale, unde deputații alesi său au reșosatu, său au depusu mandatele loru, său din vre-cause alegerea loru nu s'a verificat din partea Sinodului archidiecesanu din urma, acolo prin Comisarii respectivi ecclasticii său mireneschi, denu-miti spre acăstă prin cerculariul meu dto 22 Ianuarie 1870, Nr. Cons. 18., sa se ia mesurile de lipsa, spre a se face alegeri noue, urmandu-se la acăstă intru tōte conformu §§. 87—91. ai Statutului organicu. Mai departe, fiindca archidiecesa pre lăngătă economiă si consciințiosă administrare a averei sale inca nu se află in starea aceea fericită, că sa păta dispune de unu fondu anumitul pentru acoperirea speselor sinodali, Ve poftescu, Iubililor, că si acum sa faceti colecte in parochiile singuratici pentru intempiarea cheltuielilor Sinodului, si sumele adunate sa se administreze prin Preotii si Epitropii bisericesci la PP. Protopopi tractuali, ier prin acesti-a pe lăngă consemnarea acurata si relatiune din parte-le la Consistoriul archidiecesanu celu multu pâna la Domineca Floriilor, asigurandu-Ve, ca precum pâna acum, asiā si de astădata Vi se va dā din partea Consistoriului socală publică pâna la unu cruceriu despre acesti bani.

In fine provocon Comisiunile esmise in Sinodul anului 1870, că sa pregătesc lucrările, ce li s'au incredintat, astfelii, incătu inainte de deschiderea Sinodului sa le păta presentă Presidiului.

Din siedintă consistoriale tienuta la Sibiu in 4. Februarie 1871.

Alu Vostru alu tuturor

de totu binele voitoriu
(L. S.) Archiepiscopu si Mitropolitu
ANDREIU m. p.

Evenimente politice.

Senatul imperial a infatisiatu la redeschiderea lui in 8/20 Fauru unu spectacol deosebitu. Dupa descrierile ce ni le dău diuariile de Viena, cinstiul senatului a fostu formalu agaltat de publicu. Curiositatea acestui-a era mare sa văda personele ce compunu ministeriul celu nou si sa auda programul, cu carele pasiesce inaintea parlamentului senat. Acestu programu la inceputu vorbesce despre restabilarea doritei păci interne, si ca acestă este scopul ce voiesce sa-lu ajunga ministeriul, pre calea constitutionei, jurate de ministeriu. Ministeriul promite, ca in privintă autonomiei tierilor singuratici mai este inca multu de facutu si ca restringerea autonomiei nu e de lipsa pentru interesele intregitătiei. Dietelor provinciale trebuie

sa li se dea dreptulu de a desbatu si afaceri de acele, ce pâna acum erau rezervate numai senatului imperial; dara legile aduse de diete sa se asternă apoi senatului imperial, acestă sa caute intru cātu legile aduse de diete suntu in armonia cu interesele intregului si sa le decida definitivu.

Cam aceste suntu pările esențiale ale programei ministeriului, carele si astădi, cu putine exceptiuni, este denonciat u diuaria de premergătoriul unui cabinetu reactiunariu.

Neincetatu se aduce cu schimbarea acăstă de dincolo de Laita si puseluna cea nouă a cancelariului imperial, contelui de Beust. Cu acăstă impreuna unele diuarie unguresci si interesele politice ale Ungariei. Asiā dice „Reform“, ca contele Beust va fi suferit in postulu seu de ministeriul cisalitanu, numai, pentru că sa se păta delatură printre nesu interesele unguresci. Că nu cumva Andrássy sa devina urmatorul lui Beust e tienutu in postulu seu si acăstă fiindu ca nu mai gasesce nici amici se face instrumentul feudalilor s. a. m. d. „Lloydulu ung.“ inca se exprima in intlesulu acestă. Din ambe diuariile se aru pare ca contele Beust si se intielege ca impreuna cu densulu politică esterna a imperiului se află in o fase nouă si adeca in o instrainare de către Prussia, cu carea se paré a se incepe relatiuni bune.

Post'a care ne sosi cāndu scrieamu cele de mai susu ne face a ne reintorce inca odata asupr'a ministeriului celu nou si a spune ce mai dicu diuariile cele mari despre densulu. „N. Fr. Pr“ dice ca pentru Austria enigma e deslegată. Ministeriul Hohenwarth are o missione federalistica, pentruca pasiesce catra surparea senatului imperial. Si tactică e transparenta. Inainte de tote vine bugetulu, pentruca celelalte proiecte nu suntu gata. Dupa ce se va volă bugetulu vinu proiectele. Dece se voru respinge aceste, ministeriul disolve pre senatul imperial si ministeriul alege in diele altul nou. Cu dielele aliatu, ministeriul intr'o buna diminetă abdice senatului. Tōte aceste voru merge asiā de frumosu si de constitutionalu, in cātu ministeriul Hohenwarth păte face pretensiunea in fine ca este celu mai constitutionalu.

Stimulatia de acăstă a diuariștilor nemtesci si impregiurarea ca nemti austriaci serbăza festivităti de victoria prussienilor si chiaru si clatinarea in politică esterna suntu nisice semne cari nu suntu de a se trece numai asiā de usioru cu vederea.

Telegramele ce vinu din Francia anunția ca pacea se păte consideră că incheiată. Despre negoziările de pace se telegrafăză din Berlinu „Pr.“ in 11 Fauru, ca Thiers si Favre au reconoscutu in principiu cederea unui teritoriu si desdaunarea in bani. Va sa dica propunerea lui Kellner ce a miscatu adunarea atătu de adâncu; că sa nu se deslipescă Elsasulu si Lotaringia de Franția a remasu unu pium desideriom. Din Bordeaux se telegrafăză in 21 Fauru ca pre joi'a trecută avea sa se adune reprezentanța naționale că sa desbată descoperirile facute decătra negotiatorii de pace din Parisu. Dupa cum se vede si din depesi'a acăstă cederea de teritori si facuta si e imbracata in terminii: ca e decisă intr'unu intlesu mai favorabil intereselor Franției si ca o noare naționale e decisivu conservata. Cu acăstă, contrastă ince chiaru si impregiurarea ca prussianii nu se abatu nici decumul dela iotrarea loru in Parisu, pre carea parisianii, nepudându-o incunguriu voru sa o despretește prin o abtienere generale de a se areta pre strade, cāndu se va efectua.

Republica francesă e recunoscuta de Anglia, de Italia, de Spania, de Turcia si de celelalte staturi; pâna si Russia inca a notificatu recunosc-

cerea. Ministrul republicei suntu: Jules Favre (esterne), Picard (interne), Simon (instr. publ.), Lefló (resbelu) Dufaure (justitia), Lambricht (comerciu) si Pathovian (marina).

Dietă Ungariei.

Siedintă din 9 Februarie a casei deputaților o deschide vicepreședintele Perzella 11 ore.

Dupa celirea si verificarea protocolului se ascernu petițiuni numerose.

P. Ordódy referăză despre alegerea deputatului A. Pulszki, care pre lăngă rezervă terminalui de 30 deile se si verifica.

La ordinea dilei sta desbaterea generală despre bugetulu ministeriului de justitia.

Că primu vorbitoriu in siedintă de astădi e E. Hodossy insinuatu, care dnpa o vorbire lungă declară, ca primește bucuriosu bugetulu că basă pentru desbaterea speciale.

Cout'a vorbescu: I. Vajda si K. Tisza. Eugeniu Stanescu asemenea nu păte primul bugetulu presintat. Densulu imputa regimului, ca la denumiră consideră mai numai punctul de vedere politică alu candidatilor; români mai nu suntu reprezentati in ministerie. Acăstă impregiurare nu păte si aptă, a usioră naționalitătilor sarcinile ce le părtă pentru tiéra.

Ministrul de justitia Horváth respunde prin o vorbire lungă la acusele facute de oponenții si rōga in fine cas'a a primul bugetulu că basă pentru desbaterea speciale, cu ce siedintă se incheia la 3 ore.

Presedintele Somssich deschide siedintă din 10 Februarie la 10 ore.

Dupa rezolvarea formalilor obiceiute imparătiescse presedintele casei ca M. Seu regele a încredințat pre ministrul de comerciu Szilágy cu conducerea provisoria a ministeriului de culte.

La ordinea dilei sta desbaterea speciale despre bugetulu ministeriului de justitia.

Sub titlă 1. „Administratione centrale“ suntu preliminati 218,100 fl. Comitetul financial propune votarea a 213,100 fl. Cas'a votăză sub titlă acăstă numai 210,800 fl.

Titlă 2. „Administrare justitie de tiéra“

Pentru deosebitele tribunale suntu preliminati: curtea de casatiune 182,300 fl., comitetul financial propune votarea a 169,600 fl.

Benj Guth nu e multiamită cu activitatea curtei de casatiune. Dela judei nu se cere altu ceva, decătu cunoștința si aplicarea catoru-va paragrafi, inse judei nu potu corespunde nici bateru acelei cointie. Vorbitoriu ceteresc mai multe sentințe de ale curtei de casatiune, critisă motivarea loru si se incercă a documenta ca sentințele suntu injuste si contradicătorie cu deosebire in casuri analoge. Den-sulu cere delaturarea acestui reu.

Afirmările lui Guth dau ansa la o desbatere mai lungă, la care iau parte P. Hoffmann, K. Ghyczy, Arist. Mattius si ministrul de justitia Horváth.

Dupa aceste primește cas'a propuneră comisiunea financială si se votăză pentru curtea de casatiune 169,600 fl.

Pentru curtea supr. judec. suntu 386,900 preliminati, comitetul financial propune o reducere de 9000 fl, ceea ce si primește fără desbatere.

Rubricile următoare „Laboratoriu tierei“ preliminatu cu 5000 fl., „judecătorii miste cernale“ preliminatu cu 53,300 fl., „judecătorii de poliție de primă instantie“ preliminata cu 172,400 fl. „jude-

catorii montane" cu 29,600 fl. se celescu si primescu.

Aru fi sa urmeze rubric'a "judecatorii comitatense transilvanene" preliminata cu 571,400 fl. a carei desbatere inse se amana pre tempu neotarit.

Incheierea siedintei la 1/2 3 ore.

Siedinta din 11 Februarie a casei deputatiilor o deschide presedintele Somssich la 10 ore.

Dintre ministri au fostu presinti: Gorove, Horvath si Kerkapoly.

Ministrul de finanțe presinta unu proiectu de lege relativa la creditulu supl. pentru spesele guvernului si provisoriului judicialu in Fiume.

Dupa finirea formaliei obicinuite trece cas'a la continuarea desbaterei despre bugetulu ministerului de justitia.

De ore ce deciderea despre rubric'a 11 "Curti judecatoresci comitatense in Transilvania" s'a sunspensu pana la raportarea comitetului financialu asupr'a propunerei baronului Kemény referitoria la aceea rubrica, urmăza rubric'a 12 "Subventiunea curtilor judecatoresci a oraselor transilvanene."

Sub aceasta rubrica se votëza preliminariului de 69,500 fl.

Rubric'a 13 "Curti jud. urbariale de prim'a instantia in Transilvania"; preliminati suntu 98,100 fl., comitetul financialu propune votarea a 94,400 fl. Propunerea comit. financialu se votëza fara vre-o observatiune.

Titul'a 3 "Carcere". Preliminari suntu 812,300 fl. La titul'a acesta se incinge o desbatere la care iau mai multi deputati parte; in fine se votëza postulu acesta fara stergero.

Incheierea siedintei la 3 ore.

Siedinta din 13 Febr. Presedinte: Somssich. Pre fotolie ministrilor: Andrássy, Kerkapoly, Horvath si Gorove.

Dupa cetera si autenticarea protocolului siedintei trecute anuncia presedintele o scrisore a presedintelui ministrilor, prin care se face cunoscute ca M. Se a bine-voiu a denumi pre contele Petru Pejacsevics de ministru croato-slavonu. (Eljenuri la drept'a).

Presedintele anuncia unele petiuni care se transpunu comisiuniei respective.

Referintele comitetului financialu P. Ordódy reportëza despre socoturile finali din 1869 a fondurilor publice administrate de ministrul cultelor, despre proiectul presedintelui minist. relativ la sporirea supl. a fondului de dispositiune si despre propunerea priyitore la meliorarea lsfeloru juditoru dela juriadiunile tranne.

Cas'a decide a tipari raportele aceste si apoi a le distribui.

La ordinea dñei sta titul'a 3 din bugetulu minist. de justitia; si in specie deosebitele rubrice ale acestei titule, care pre rendu indata se si votësa.

Titul'a 4. "Catastru". Preliminari suntu 430,800 fl., cari se votëza fara vre-o observatiune.

Titul'a 5. "Pensiuni". Preliminari suntu 455,000 fl., se votëza.

Cu aceste se finesce bugetulu ordinariu alu minist. de justitia, urmăza estraordinariulu.

Aici figurëza unu singuru postu si adeca 50,000 fl. pentru condificatiuni.

Comitetul financialu propune votarea numai a 35,000 fl.

Mai multi deputati vorbescu la acesta cestiu-ne parte pentru sum'a preliminata parte pentru propunerea comitetului financialu.

Presedintele anuncia impartesirea presedintei-lui minist. despre denumirea lui W. Toth de ministru de interne si prof. Th. Pauler de ministru de cultu si instructiune.

Incheierea siedintei la 2 ore.

Reflexiunile

reunionei advacatilor din Clusiu, in privint'a proiectului de lege, ce ministerulu reg. ung. de justitia l'a asternutu dietei pentru regularea relatiunilor din posessiuni urbariali, si din ceala ce-su de natura asemenea urbarialelor.

(Capetu).

Prin acestea s'a descrisu egalitatea de dreptu national, politica si sociala a locuitorilor de pre-

fundulu regeseu, s'a descrisu organismulu curatul democraticu alu administratiunei loru, si totu odata s'a spusu, cum ea acolo nu este nobilu si nenobilu, nu esista relatiuni de domnu de pamantu si de iobagiu, dreptulu de proprietate asupr'a pamantului este alu fiscalui seu alu coronei, poporul ce-lu locuiesce ia numai folosulu. In doue renduri poporulu sasescu a fostu admoniatu expresu, sa nu-si atribuiesca siesi dreptulu de proprietate, fundulu regeseu sa nu-lu numesca pamantu sasescu, adeca: in 1770, o ordinatiune guvernale, si totu in acelu anu o judecata de la "Forum Productionale" in cauza decimeloru mai mici datata din 15 Decembrie si confirmata inca si de curte. "Cu neplacere amintiesu — dice regina in cea d'antau — cumea nationea sasésca formula dreptu de proprietate perpetua la pamantulu nostru ce-lu locuiesce dens'a. Fata de acestu atentatu sumeti, tu credinciose guverne alu nostru in Transilvania, in numele nostru sa-i esprimi desaprobaarea nostra." — "Prin acea donatiune privilegiata — dice numita judecata oficiala — ce regele Andreiu II. a dat-o ospetilor teutoni in privint'a acelui pamantu, dreptulu de proprietate asupr'a lui n'a trecutu defelio la nationea sasésca, prin urmare se statoresce prin acesta judecata cumea nu poate luá decima, döuedieciima si cincidieciima dela locuitorii romani de scolo seu de la locuitori de alta nationalitate." De o parte sarine egali si libertate deopotrivă pre acestu pamant de natura cetatiénescă, apoi de alt'a desvoltarea relatiunei feudali pre cale ordinara permisa de lege seu de pracs'a legala, — intr'adeveru acestea nu incepu la olalta nici in faptu nici in inceputu; "absurditas in re simul et conceptu".

Regele Ladislau alu V. anessa la teritoriul acestui pamant cetele Talmaciu si Lothor, precum si castelulu Turnu-Rosu dela fruntaria ticeri, dimpreuna cu cele 9 comunitati si diometate ce s'a tienotu de densele, rupte siindu din comitatulu Albe, pre cari le-a dato celor VII. judi sub conditiunea, ca cetatea Talmaciului s'o derime, celealte doue sa le intaresca, fruntariele ticeri sa le pazesc si malulu riului Oltu sa-lu intaresca astufeliu, catu inimicul sa nu pota strabate pre aeolo; in fine, sa le posiéda cu acelu dreptu si in acelu modu, casf pre cele-lalte possesiuni si sate, orasie si cetati din cele siepte scaune sasesci, si locuitorii acestorou comunitati si cetati sa posiéda si sa se bucurue de acelesi drepturi, privilegie si favoruri, de cari s'a bucuratu dintru inceputu si pana acum locuitorii celor-lalte sate si orasie din fundulu regesu.

Poporulu din Talmaciu si din cele-late sate, si-a implinitu deforintia, ce li-a impusu diplom'a de anessiune, servindu ca ostasi in cetati si la fruntarii — "Castrensis miles," mai tardi plaezi, — in conscrierea regnicolara din 1722 se pomenesce care satu, cati pazitori de granitie si unde e datoriu sa-i deee; si o vestigatiune din 1726 si amintesce ca pazitori de cetati si de fruntarii; inca in 1770, in contra atacurilor comandei supreme respective a fiscalui, cei VII judi se apera cu imprimirea de oblegamentului pentru sustinerea cetatilor dela fruntarii. Si astufeliu pre locuitorii acestoru cetati ca si pre ostasii de cetati — "Servientes Castri," — i-a inlocuitu milita granitiera, iniitiatia la 1765. In aceste cetati, si in satele deoblegate la servitul in cetati, relationea urbariala nu s'a potutu desvolta pana acum'a. Ostasiulu de cetate, care totuodata e nobilu — miles — nu poate si inca sluga si iobagiu in una si aceea-si persona.

Originea acesteia este de mai tardiu. Sa spusu mai susu cumea prim'a regulare urbariala s'a intemplatu in 1769 prin introducerea in vietia a asiá-diseloru "Punte regulatore." Cu unu anu inainte de introducere, inspectorii sasesci, intre altele pre locuitorii satelor ce se tienu de Talmaciul — in man'a protestului in scrisu alu acestora — i-au indusu in conscriptiunea incheiata, ca si pre unii ce platescu biru de pamant, dar nu coronei, ci celor VII judi sasesci. Aci se incepe urbarialitatea locuitorilor din aceste sate, starea loru de iobagi. Existint'a acestei conscrieri unilaterali este secura, amenuntele si detajurile ei suntu cunoscute, dar oficiolatele sasesci nici odata n'a asternutu la locu mai inaltu, ci in casuri obvenienti numai provocau la dens'a, ca si la o regulare urbariala dejá executata.

Ce felu de potere de dreptu are unu asemenea operatu, cettitorulu cunoscatoriu de lucru va poté lesne sa judece din acesta.

Locuitorii simpli de prin satele tienetorie de numitele cetati, pare ca n'a bagatu de sema ur-

mâile de mare importanta ale acestei conscrieri si prin acesta deplin'a straformare a stării loru cetatiénesci; de altintre abia se poate ca sa nu fiu pondu si mai mare protestul loru.

Intr'aceea, casulu acesta sosindu la cunoscinta comandei supreme militari: acesta a ridicatul acusa, cumea cei VII judi sasesci nu implineșc conditiunile anumite in literile regesei de anescare dela regele Ladislau, fortaretiele nu le sustinu in stare buna, totusi dela locuitorii comunelor aduna biru de pamant in folosulu loru, si in fine cere ca comunele sa se dea ierasi fiscalui regesu. Curtea a demandat ca directorul caudelor regesei sa incepe procesu. In 1770 natiunea sasescă a fostu citata sa arete — produca — dreptatea sea. Obiectul procesului era acesta: "Natiunea sasescă, de dupa comunele anescate sa platasesca fiscalui regesu birulu pamantului, dobând'a camerei, — lucrum camerae, si feluri de contributiuni pentru acelu motivu legalu, caci diplom'a regelui Ladislau disponendu ca comunele anescate sa fie egale cu locuitorii fundului regesu: solosete ce provinu dela acestea, competesca asideria fiscalui regesu". Acestu procesu productionale s'a decis in 1822, judecat'a adusa a confirmat'o si curtea. Acesta dice capriatu: "Inciuviintedu-se actoratulu fiscalui regesu: se statoresce prin judecata, cumea censulu*) ce se vine de pre fondulu regesu, dobend'a camerei si dieciuél'a intru intielesulu legilor competu fiscalui, si se hotaresce ca acesta judecata sa se execute."

Ore mai poate incepea indoiala cumea nici, teritoriele comunitatilor ce se tienu de orasulu Talmaciu, s'a judecata de teritorie ale fondului regesu, si locuitorii de locuitori ai fundului regesu; carea judecata deca dobândia executare, atunci anul epocalu 1848 nu lu gasia pre scaunul filialu alu Talmaciului in stare iobagesca.

In archivulu guvernului de Transilvania suntu date numerose, ce dovedescu din diferite timpuri si dela ocazioni feluri, cumea comunele scaunului filiale de Talmaciu, nici la inceputulu procesului productionale sub decurgerea lui, nici dupa aceea nici odata no si au recunoscutu iobagia loru prin nici unu felu de lucru personalu cu palm'a, cu atat'a mai putienu prin robota, deci n'a recunoscutu nici aceea, cumea cei VII judi sasesci aru si potutu sa eserce asupr'a loru pre langa poterea jurisdictionala, dreptu feudală seu veri ce alta potere; non'a n'o cunoșteau nici de nume, decim'a se platia exceptiunimite unde si unde, — birulu de posessione, tacsa, s'a introdusu numai in dimitatea ultima a secolului al XVIII dupa comisariul regesu a baronului Seeberg si in timpulu gubernatoriei baronului Bruckenthal, l'au adus in datina cu sil'a, din acea cauza, caci poporulu nu voia defeliz sa impiinesca lucru cu palm'a; presto tacsa, ducea lemne, pestravi in curtea din Talmaci si la oficiul din Sabiu, ajutau la sapato si la fenu dar obligamentulu loru principal era, ca dupa intetarea infacișarei personale la apararea fortaretielor fie care satu susutiea si platea la fruntaria catre 1, 2, 3, 4 pazitori armati, asiá nomiti plaezi scl.

Dar inca si atunci candu le faceau acestea, ei pre sine se numiau cetatieri posessiunati, omeni liberi, intru intielesulu libertatilor loru capetate de la regele Ladislau, asiá si numescu si actele publice, ei nu erau legati de pamant, dispuneau despre posessiunile loru, le poteau da prin traditiune copililor loru, le poteau vinde si schimbă, in numele loru incepeau procese, portau oficie, cu unu cuventu: sintomele supreme de pre cari sa se cunoscă iobagia nu se putura aplică la densii nici odata; tocmai pentru acesta pana la 1848 neincetatu au cerutu intrebuintarea libera a padurilor, campurilor si a apelor loru, au cerutu sa nu sia insarcinati cu aratulu, cositulu si cu plătirea tacsei ce cu sil'a li s'a impusu ca biru de pamant sub pretesto de tutelare; in aceste cereri ale loru starau intr'atati, in catu acesta cestiu neincetatu de lucru organelor mai inalte ale guvernului, fara ca dietele, ce se tieneau forte a rare ori, seu guvernulu ticeri, sa fia vindecatu cauza acestei tanguri.

Că-si unu momentu decisiv pentru cestiu de proprietate; de carea ni e vorba aci, canta sa mai amintim si acea, cumea in 1777 cei VII judi au cerutu concessiune sa cladesca unu podu (punte)

*) Sub acesta se intielege pretiul rescumperarei pestovilor, lemnelor, a biroului de pamant si a diley de lucru, ce satele pre rondu detoriau la oficiul din scaunul Sabiului.

cu vama preste riuln Lothor (Lotru,) ce trece pre
lângă cetatea de acel'a-si nume, dor fiindu ca acé-
sil'a eră in oposetiune cu privilegiulu dela regele
Ladislau, de aceea a denegat'o atâtu guvernulu re-
gescui, cătu si curtea.

Si aceea merita atentie ca, in 1765, candu s'au insintiatu militiele de granitia, dintre comunele ce se lietu de cetatea Talmaciului, comun'a Raco-vitua s'a asiediatu spre scopulu acest'a in oblega-mentulu granitiarescu: natiunea sasescă a cerutu desdaunare dela fisculu regescu, ma si procesu a inceputu, dar pretulindenea a capatatu decisiune respingatoriu, din motivulu, ca pamentulu fiindu proprietatea coronei regesci unguresci si nu a na-tiunei sasesci, desdaunarea nu poate compete nati-uniei neimproprietatite. Pentru satele ce apartineau la cetatile Talmaciul, Lotriora si Turnu-Rosiu, precari — precum se spuse mai nastre, regele Ladis-lau alu V. le-a anecksatu la fundulu regescu, va sa dica le a fostu asiediatu in libertate egala cu a fundului, insa cei VII judi si atribuira siesi cu sil'a potestate de domni de pamentu si fecera poporulu de iobagiu lorusi, fisculu regescu a inceputu procesu in 1776, in 1822 l'a dobandit, in 1825 l'a incuviintiatu si curtea, insa judecat'a — cine scie la a cui influen-tia, dar la tota intemplarea spre mare dauna a coronei regesci unguresci — inca in acel anu a fostu retrasa, pre cändu diregatoratulu cause'oru regesci a intitlu edarea ei in 1838, 1842 si 1846; va sa dica a intitlu de trei ori, dar pururea fără de resultat.

Sa privim pusețiunea celoru siese sate din
scaunul săhalu alu Saliscei. Acestea totu suntu
comune din fundulu regescu. În 1554 naționea
sasăsca dechiarându naștea regelui Ferdinandu,
cumca cetatea Omlasiului cu Salisce și cu celelalte
sate apartienatorie suntu aneștate la fundulu re-
gescu, regele a demandat, ca locitorii scaunului
Salisce sa nu se socotăsca in sirulu iobagiloru ;
articlulu de lege din 7 Decembrie 1556 demanda,
ca cei din scaunulu Saliscei sa nu fia supusi la
contributiuni de o potriva iobagiloru, intr'unu do-
cumentu din 1486 despre regularea hotaraloru,
scaunulu Saliscei e scrisu de apartienatoriu la ce-
itatea Omlasiului pre fundulu regescu.

Edictulu alu 80 din Aprob. Const. de asis-
dere numesce scaunulu Saliscei de pamentu re-
gescu = „regius fundus,” articolulu de lege I. din
Sighișoara dela 5 Iunie 1689, insra scaunulu Sa-
liscei si in privinti'a contributiunei la municipiele
sasesci.

Acesta demonstră la evidenția, cum că scaunul Saliscei aparține la fundul regescu, și cum că locuitorii acestui scaun au aceeași egalitate cetealienescă ca și cei din fundul regescu.

Si aici camer'a regesca a fostu lipsita de dreptulu ei de proprietate si a fostu pagubita forte in cursul secolului trecutu, cindu cei VII judi intrudusera potestatea de domnu de pamentu, si pre locitorii i fecera loru-si iobagi. Pentru acesta fiscul regescu la 1771 a inceputu procesu naintea forului productional; negandu-se competitia tribunului, in urmarea apelarei dobandite pre calea recursului, curtea in 1826 fece de exceptiunea in contra tribunalului se puse la meritul procesului. Continuandu-se procesulu, la cestiunea producerei documentelor, in 1829, tribunalulu demanda sa se produca documentele. Aci procesulu se opri, si de atunci n'a fostu foru productionale la care sa se fia potutu continua cu competitia.

Cei VII. judi sasesci, nesocotindu cursoul procesului, in 1774 pre calea guvernului din Transilvania, alu căruia presedinte era baronul Mihai Bruckenthal, cu potere armata constrinseră pre Salisceni să primeșca o convențiune urbarială; pentru acéstă s'a facută investigație, în a cărei urmare prin resoluția de curte din 1837, cei VII judi sasesci cu arrendatorii și cu oficialii lor curteni au fost judecati să plătească găsaturile comise, îéra Saliscenii, pentru că să-si redobândească libertatea loru stravechia, au fostu avisati la calea legei cu ajutoriul directoratului cauzelor regesci, care ajutoriu li s'a ordinat de Majestate. Acestu procesu s'a și inceputu la tabul'a regescă in 1841, dura pâna a nu se fini, sosi anulu 1848, carele și pre Salisceni i-a gasită asiderea în stare de iobagi. Desdaunarea urbarialo, atâtă pentru comunele din scaunul Talmaciului, câtu și pentru celea din scaunul Saliseei, au primit'o cei VII judi sasesci.

Ce s'an disu despre comunele din scaunul Sabitului, cari odinioara s'au tienut de cetatile Tal-

maciu și Lotrióra (Lothor,) aceea să cu modifi-
cări neesentiale, și despre cetatea Branulu
(Töres), carea e în posesiunea orașului Brasovu
și despre satele ce se tineu de dens'a. Si ace-
stea, comunitates numitului orașiu le-a posiesu secole
intregi cu deoblegamentu de a aperă granit'a, de
a sustiené cetătile și altele asemenea, le-a posiesu
cu paduri, câmpuri, ape, regale scl. Dupa insin-
tiarea militiei de granit'a in 1765 au incetat oble-
gamintele numitului orașiu, dară bunurile le folo-
sesce și pâna in diu'a de astazi. Cetătienii liber-
din satele anesate la fundulu regescu, cu timpul
devenira și aci iobagi, desdaunarea urbariala pen-
tru fundurile și posessionile loru au primit'o numi-
tulu orașiu. Dupa insinintarea militiei de granit'a
incetându lôte sarcinile pentru aperarea granitiei
locuitorii loru trebuiau restituiti iéra-si in acea-
stare, in carea suntu cei'a-lalti cetătieni liberi din
fundulu regescu, deci nu poteau și siliti la ser-
vitie iobagiali, nu se potea luá desdaunare urbari-
ala și de decima, satele dupa dreptulu din fundul
regescu, nu poteau și restrinse in solosirea paduri-
loru loru, a câmpuriloru, apeloru, plaiuriloru.

Acestea suntu astufelii de anomalii, cari preste
vatemarea dreptului ce se comite asupra cetateniei
loru, totuodata tragu dupa sine o scitbare mare
veniteloru statului si ale coronei, ceea ce prin ur
mare trebuesce vindecatu. Aru trebuil complanat
mai intai platirile necompetinti ce s-au facut din
partea statului, apoi legislatiunea aru trebuil sa se
ingrigesca despre aceea, ca locuitorii, constrinsi
nedreptulu la starea de iobagi, sa se restituiesca
deplin'a loru libertate si in tote drepturile civile
pentru felosintiele ce li s'a detrasu sa fa desdan
nati, sa li se redea padurile, campurile, apele si
plaiurile loru, si sa fia curatiti de veri ce rema
sttie urbariali.

Acést'a se poate ajunge numai prin asternere
unui proiectu nou de lege, astuzelii, precum s'a in-
templatu in cestiunea eruditatei secuiesci.

Patent'a din 24 Iuniu 1854 nu se pôte aplică chiarificarea acestoru relatiuni, pentru ca acel' reguléza numai acele casuri, cându obiectulu d'cérta este intre fostulu domn'u de pamenu și fostulu iobagiu despre natur'a pamenturilor singuratic'e, și terminul e anulu 1829, preste care nu se pôte merge inderetru.

Natur'a relatiunilor urbariale ce s'a desvoltatul pre fundulu regescu, este o cestiune nu numai de dreptu privatu, ci in mare mesura o cestiune de statu si de dreptu publicu, carea contine nu numai cele mai sante interese aloru mii de locuitori, ci totodata interesulu de liniisce alu statutului si interesulu principalu de avero alu coronei, despre ce legelationea cauta sa despuna.

Comunele din scaunele filiale Salisce și Talmaciul cări se tineu de scaunulu Sabiuului, prin deputatulu Ioane Puscariu au data unu memorand la camer'a representativa pentru regularea relatiilor publice. La acestu memorandu a scris desluciri advocatulu Vilelmu Bruckner din Sabiu. Camer'a representativa încă n'a șolarit. Acum'a s-a propria ocaziunea spre acést'o.

Articolul de lege XLIII din 1868, cându-regulat în detaliu uniunea între Ungaria și Transilvania, în §. 16, impunând guvernului că să facă provisoriu despusețiunile de regulare: i-a impusu de datorinția „ca—după ascultarea respectivilor lor, să asternă dietei astuzelii de proiectu de legă carele să iee în considerație și să aduca în consonanță atâtă drepturile ce se bazează pre legi și contracte, câtu și egală îndreptătire a tuturor cetățenilor patriei de pe teritoriul fundului regescu de veri ce naționalitate aru fi”

Acésta despuseliune a legei este atálu de elastică
in cătu pre basea ei se pare ca deodata și la olală
se potu imbracisiá atálu regnarea relatiunilor d
dreptu publicu, cătu și a acelor'a de dreptu pri
vatu; dară acésta neregulabilitate aru incurcă causă.
Reunionei nóstre i se pare ca e problema grea —
de o parte: „asultarea respectivileru, legile și con
tractele și dóra privilegiele spicate in felurite mo
duri, — de alta parte: sa se ieo in consideratiune
nesesaria și sa se aduca in consonantia egala in
dreptatire a tuturor cetătienilor patriei de veri c
natiunalitate.“ Dupa a nóstra parere nepretensiva
ar trebuí sa se despartă ceea ce nu se tiene d
olalta. Autonomia fundului regescu, organismul
seu municipalu, inpartirea libertatei politice pre ba
sea egalităeti de dreptu intre toti cetătienii patrii
de pre teritoriu fundului regescu de veri ce na

Munalitate ar fi densă, — acelașă e astfelia de cestiu de dreptu publicu, ca cărea privilegiu nu începe, nici nu susține că organizarea venitória să crezeze statu nou in statu.

Deci acésta cestiune de dreptu publicu aru trebuí sa se deslege separatu, pre basea principiileloru cari in 1848 s'an presacutu legi. Dara aru trebusa prmérge otarirea relatiuniloru de natur'a dreptului privat, va sa dica, cum ca cetatienei patriei ce locuescu pre fundulu regescu sa se restituésca mai intâiu in posessiunea drepturilor ce li s'a luatu, sa se incete tóte sarcinile remasitieelor urbariali si sa se dechiare prin articolu de lege cum ca : comunele din scaunulu Talmaciului, din alu Saliscei si celea ale Branului, numai in privint'a municipală au fostu si suntu sub jurisdicțiunea fundului regescu, starea loru cetatiénescă, regularea relationiloru loru de posessiune, nu se potu decide nici dupa regeulele pentru regularea posessiuniloru ce-su statorite in paten'ta din 21 Iuniu 1854, nici dupa ordinatiunile urbariali emise mai târziu, ci acele comune sa pôta posiede intregu teritoriu hotareloru loru, padurile loru, apele loru, câmpurile loru, ca-si cei'a-lalți mai multi cetatieni liberi da pre fundulu regescu, dimpreuna cu dreptulu loru de regale, asisderea că cetatieni liberi; sa se dechiare ca le voru posiede, si sa se otaréscă restituirea loru intrensele.

Ministeriul se va îngrijî despre aceea, că pre calea administrativa să se intempele împărțirea și societele reciprocă în privința muntilor revindicate și în privința foloseloru ce ei VII judecătorești și orașulu Brașovul le au luat dela comune în decursul timpului; acăstă sa se intempele după asculatarea părților și pre baza cercetării detaliate a datelor referitorie la lucru, luându-se în considerație dreptatea și ecitatea.

Pentru ajungerea acestui scopu, astă Reuniune să recunoscă de o detorintia cetățienescă a sea, că sa astăzina înaltului Ministeriu ungurescu de justiția ormatările puncte pentru unu proiectu de lege (Lamu publicatu in nr. 7. a. c.)

Dela resbelu.

Cetimii în „România”;

O scrisoare particulara, sosita in Bucuresci si scrisa din Friburgo, in Elvetia, contine, despre sosirea francesilor in acestu oras, amenintele de mai la vale. Le reproducem pentru ca sa se vedia la ce gradu de abnegatiune, nobletie si marame de sufletu ajunge unu poporu, care se bucuri multu timpu d'unu regime de libertate si moralitate de regimene republicano.

Aspectul trupelor de linia și de mobili era atât de infioritoriu, în cătu nu-mi potu opri la crimile vediendu-i. Unii nici nu se mai puteau teri, altii mai că nu mai aveau incaltiaminte : acestia erau pre jumetate imbracati, acestia slabii, noroiati, nespalati și strentiarosi ; într'unu cuvent i ai fi potutu luă dreptu unu lungu cortegiu de cersitori, afara de câte-va exceptiuni.

A trebuitu sa se golésca toate scările, chiar si colegiulu, pentru a primi pre loli acesti soldati scările primare si secundare de fete, casarm'a, Augustinii, Ligorianii, toate aceste clădiri s'au implat cu densii. Ieri sera numerulu soldatilor era sis de considerabile, in cătu mai multu d'o sută dintr densii au fostu pusi in biserică Cordelielor, unde caritatea publica a mersu se i primesca.

Politi'a locale invită pre toti locuitorii din oraș sa facă supă pentru prisonieri: în timpu de trezile sără și diminătă, ultimile furnicau de omene și femei, ducând supă în localurile ocupate de nemorocitii nostri ospetii.

Nimicu nu egaléza aventolu carităției ce Friburgesii au aretat cu acăsta ocaziune : tōta lume rivalisă in zelul pentru a ajută pre sermanii soldati nutrimentu, vestminte, incaltiaminte, rufaria, ingrijiri medicale, totu ce cerea, totu ce reclamă miseriile ingrozitoare a acestoru ómeni li s'a datu cu imbelisugare. Unu comitetu compusu din cele mai dcapetenia domne din orasiu s'a formatu pentru a ingriji și legă ranele acestoru nenorociti : amu vediu cu ochii mei pre d-nele Reynald de Peyrolles, Mayllardez și Diesbach de Courgevaux poindu-se in genunchi inaintea soldatiloru, luându-le legându-le cu ingrijire, cu precautiune și c'o admirabile solicitudine.

Unor'a picioarele le erau inghetate, altor'a degetele gangrenate; picioarele acestor'a erau asiă deinflatare, în ceea ce nu mai puteau închide cu nimic.

unu felic de incaltaminte; la aceea nescă râni adânci le lasă săngel sa cură.

Notăză bine ca eu insu-mi amu vediutu acestea, ca eu insu-mi amu tienutu cu mânile acele sermane picioare, ca insu-mi te amu curatiatu de oribilele trentie putredite, cari pentru sesera in carne si pre cari te amu inlocuitu cu nescă buni ciorapi.

In fine acesti nenorociti suntu gasduti, nutriti, ingrigiti in familia, si fia-ce burgesu a primita căte 30—40; amu vediutu lucratore cari traianu cu multa strimtorare din lucrul loru de fia-care di, strangendu doi-trei soldati de pre ultitia si cedându-si paturile spre a culca intr'ensele pre ospetii loru. O ambulantia stabilita la Ligonieni primia pre bolnavii ordinari; cei ce erau isbiti de boala contagiose erau transportati intr'unu lazaretu particularu.

Satele nu s'a destinsu mai putien de cătu orasiulu: mai tôte fermele si au in ele ospetii si unu mare numaru din nenorociti au scapatu d'o morte sicura, gratia ingrigirilor tieranilor, cari s'a dusu sa-i caute prin zapada in care cadiusera de slabiciune séu de nevoia, nepotendu merge mai departe.

Căti-va prisonieri prussiani suntu in cantonulu Bern'a, si de buna séma c'acesta mesura e o violenia a lui Bismarck, care vrea se véda cum tratâmu pre compatriotii sei.

Mai multe diuarie germane declara in gur'a mare ca prussienii au silitu armat'a loi Bourbaki sa se refugiez in Elvetia pentru că sa se pedepseasca acesta tiéra de simpathie ce a arestatu pentru Francia.

Afara d'acesta credu ca nu suntu suparatii ca acesti 80,000 ómeni din Elvetia suntu o sarcina mai putien pentru densii.

B r a d u (C. Zarandului) in 4 Febr. st. v. 1871.

Onorata Redactiune! Este cunoscutu o. p. celitoru ca inca din a. 1863 Escentent'a Sea Pré Sântitulu nostru Mitropolitu, că Supremu Inspectore a scólelor române gr. or., din zelulu, celu are cătra inaintarea poporului in cultura, a introdusus o institutiune forte solositoria, conferintele invetitorii. Nu voi arata resultatul imbucuratoriu a acestei institutiuni, acesta o scie fia-cine, care se intereséza cătu de pucinu de starea invetiamen-tului, o cunoscu mai bine invetitorii, cari imbraciúza din ce in ce mai cu caldura aceste conferintie.

Se scia, ca conferintele se tienu in totu anulu in seriele de véra pre totu loculu. Invetitorii din tractulu Zarandului inse, in seriele anglii trecutu, patrunsi de folosulu ce lu tragu din acesta institutiune, oturfa că in fia-care anu sa se tienu trei conferintie, si adeca două semestrale si un'a in seriele de véra. Deci I-m'a conferintia semestrala fu convocata pre 29 si 30 Ian. st. v. Eramu forte curiosu sa vedu căti invetitorii se voru prezentá la aceste conferintie, căci timpulu de ieră schimbaciosu nu pré dà sperantie de unu numeru mare.

Daru ce bucuria! cându amu vediutu ca dintre 31 invetitorii tractuali 24 se presentara si numai 7 absentara din cari, insa 3—4 morbosu.

Aduanându-se deci toti cei presenti in localitatea scólelor normali, conducatoriu, uno invetitorii dela scólele norm. de aci, deschide conferintele prin o vorbire „despre scóla si missiunea ei, apoi se loara inainte obiectele, ce erau de per tractatu si adeca: cătile scolastice.

„Elemente de istoria naturei si fizica, istoria patriotică si geografia.“

Dóue dile, cătu tienura aceste conferintie, a durat discussiunea numai despre istoria naturei, cele-lalte se voru pertractá in conferint'a prossima, ce se va tienea in luna lui Maiu. Cine a petrecutu cu atentiune aceste conferintie a potutu observá unu zelu caldurosu a invetitorilor cătra chiamarea loru cea atâtu de grea. Cu acesta oca-sione reverendissimulu domn'u protopopu Moise Lazaru in o siedintia intréga tienu invetitorilor prelegere pedagogica despre aceea cum are invetitorulu sa tracteze cu scolarii sei in si afara de scóla, aratându pre largu care tractare e atragatoré si care respingatoré. In fine se promisera fia-care invetitoru ca cele pertractate in conferintie le va aplicá in scóla fatia cu elevii sei. Deo ceriulu că

discussiunile acestora conferintie sa fia incoronate de celu mai bunu resultatu !! !*

B.

reului acesta trebuie cautat si pre alta cale binol respectivi impartiti.

Sapienti satis!

□.

De pre malul Oltului i 19/2 1871.

Onorata Redactiune! Cu permissiunea on. publicu voiu atrage atentionea rev. d. protopopu administratoru a Treiscaunilor si Hedhigu si in specie a Maritului Consistoriu archidiecesanu in respectul parochiei vacante din Micoujalu si filia Bichsadu, două comune tienetore de comitatulu Albe-superior, dara intre Treiscaune secuiesci si Ciucu secuiescu incestate si asiá dicându absorbite de elementu secuiescu, comune de 1011 suslete române de religiunea gr. or., insa intr'estatu magiarizate, de d'abia suntu 2—3 intre ei, cari sciun romanesce. — In comunele acestea devedindu parochia prin repausarea preotului N. B. vacante, carele au servitu acelei parochii 44 de ani, lasându si un'a vedova órba dupa sino fără de adapostu, — s'a escrisu concursu din partea comitetului parochial concernentu si s'a publicatu in Nr. 10 a „Tel. Rom.“ Deca concurrenti la acea parochia voru eti cu deamerontu acelu concursu, se voru convinge, ca asiá parochia bine dotata cam raru se afla, si déca voru computá pretiulu celor 120 galete a 4 fl. = 480 fl., mai departe pretiulu a 149 cara de lemn a 2 fl. = 298 fl., ce aru dà o suma intréga de 778 fl. v. a. venit u siguru, nescotindu alte venituri, cele are unu preotu inca, credu ca numerulu concurrentilor va fi mare si inca de cei mai bine qualificati, că si Maritului Consistoriu sa-si pote alege unu preotu culto si devotatu causei nationale, care va avea missiune mare in aceea parochia a recăstigá 1011 suslete române magiarizate in sinulu nationei române.

Numai un'a mi téma, ca din cauza nesciintiei limbui magiare, cei deplinu qualificati si zelosi nationalisti nu voru concurá, ci numai cei nequalificati, cari sciindu limb'a magiară, voru avea preferintia la ocuparea acestui postu bonu si missiunariu, de cari Dumnedieu sa-i ferésca pre crestinii si pre nationea nostra. Că acesta sa nu se in temple, aru trebuu 2—3 candidati de preotia qualificati anume sa studiese cu deadinsulu limb'a magiară, că se pote ocupá căte unu postu bonu si in secuime si in marginea ei si sa-si implinesca o missiune frumosă si mare de ale redá românilor magiarizati limb'a stramosiesca prin temporii vitrege rapita. Decumva nu s'ară esfă candidati de parochia deplinu qualificati, cari sciu si limb'a magiară, dupa parerea mea n'ară trebui gradit cu implerea acestui postu, ci aru trebuu unu candidatu sa invete in restempu de 3—6 luni limb'a magiară, apoi sa ocupe postula seu, de si totu minutulu perduto cu neocuparea postului aduce periclu acelei parochii, neavendu ea preotu si administrarea ei fiindu cu multe pedeci impreunata, este confessiuni incepui cam a vená dupa susletele noastre.

Au fostu detorii ale aduce aceste la publicitate, că parochia aceea sa fia inzestrata cu unu preotu sdravânu!

Cu permissiunea dui Redactoru mai amu inca un'a sa amintescu in respectul impartirei banilor imperatesci pentru preotimae mai saraca si mai diligentă, si chiaru reflecțiunea dui redactoru la unu articlu datatu din Cricau in nr. 6 a „Telegrafului“ mi da ansa la o observare nevinovata in se pre adeveru basata, in care reflecțiune redactionale se amintesce aceea, ca unii protopopi, deo facu abrageri dela ajutoriulu donatu respectivilor parochi, „se fia aratati organelor respective spre in-dreptarea reului, deo a ele exista in realitate, dara nu a serie in publicitate lucruri de natura asiá delicata in abstractu sciindu ori si cine, ca déca se pote nu are locu concluziunea la aste.“ A mea obsevare sta dintru aceea, ca d. Redactoru sa nu se indoiasca nici decum despre substragerile susatins, pentru ca in realitate esista substrageri nu numai de buna-voie, ci si fortlate, despre care i-asu potea dà date sigure, dara no voi se vatemu persone si nu voi se facu neplaceri respectivilor preoti, carii aru si numai persecutiunei protopopului respectivu espusi; prin urmare casuri de acestea nu potu si aratati organelor respective, ci altu mediloci la incongiurarea

*) Ne ai obligá forte cându ni ai impartasi ceva si despre meritulu discussiunei asupra „Elementelor de istoria naturei si fizica.“

R.

Varietati.

* * (Un u to a s tu). Cetim in diarulu francesu „Messager du Nord“, dela 15 Ianuariu, urmatoriulu incidente care a produs o vie impre-siune la tôte curtile din Europa: „Duminecă, 7 Ianuarie, la St. Petersburg, era prându de g-la la curte. Principii din famili'a imperiala, ambasadorii curtilor streine si marii oficieri ai coronei erau presinti. La desertu, Czarul primesce o depesia. Rupe pliculu, si fati'a i deobincinu nepasatoré, se lumineaza de unu surisu: „Domniloru, dise imperatulu cu o voce resonatore, amu se propunu unu toastu...“ Toti ospetii se ridica in picioare. Apoi Czarul urmeza in acesti termini: „Primescu o telegrama de la unchiulu meu, regale Prussiei, care mi anuntia, ca armatele sale au luat cu asalt Mont-Avron, de unde potu se bombardeze forturile Parisului... Domniloru, beau pentru Prussi'a si pentru Imperatulu Germaniei...“ Toti ospetii si ridică pacharulu. Singuru principele mostenitoriu alu coronei si pléea pacharulu, lu sfarama cu receala de mésa, se inchina respectuosu inaintea Czarului apoi oferindu bratiulu marei princeze, femeia lui, care imparte tôte simtiemintele lui francese, para-sesce sal'a ospetului. A doun'a di primia ordinea de a stá optu dile la arestu de rigore. Politia russesca a cautat a nabusi acesta afacere: insa toti francesii distinsi, cari locuesc la St. Petersburg, au mersu sa se inscrie la marele principie mostenitoriu.“

* * (O ingrozitoré reprivare asupra cumplitului resbelu franco-nemtisecu) aruncara unele foi din, Germania, acum de cându cu armistitiulu, constandu urmatorele: S'au batutu 23 de batalii mari anume la — Weissenburg, Wörth, Spichern, Pange, Mars-la-Tour, Gravelotte, Beaumont, Sedan, Noisterville; — la Orleans, Amiens, Champigny, si Brieu cîte trei; la Beaugency, Bapaume, Vendome, Le Mans, Belfort, St. Quentin si in urma inca odata la Parisu. Dintre aceste batalii in cea dela Gravelotte au luptat de ambele părți aproape 500,000 de armati, adeca 280,000 de nemti contr'a 210,000 de francesi. La Sedan 250,000 de nemti au luptat contra 150,000 de francesi. Cele mai săngerose lupte au fostu lângă Metz, la Pange, Mars-la-Tours si Gravelotte; in cîstea din urma perderile ambelor părți s'au urcatu preste 35,000 ómeni. — Afara de omintele 23 de batalii mari, s'au mai intemplatu, cu cele mai noue dela Belfort, preste 50 de loviri partiale, mai mici, si — 20 de cetăti s'au combatutu. Tôte acestea intr'unu scurtu timpu de abia siese luni! In astfelui de scurtu timp, atâtea si atâtu de complete loviri, atât'a sângere si astufelui de perderi infrosciate nu s'au mai intemplatu de cându e lumea.

Insciintiare.

Deschidiu-se in 1 Martiu a. c. in institutulu reg. de mositu din Sabiu cursulu de instructiune pentru mosie, candidatele de mositu de nationalitatea româna si nemtisca suntu provocate a se insinua pâna la terminulu indicat la subscribulu spre a fi primite in cursu.

Dr. Lukas Mikulics
(9-3) profesor ord. de mositu

Concursu.

Pentru ocuparea vacantei parochia a Miko-ujfalului si filia Bikszád, in protopiatulu Heghigului, statatore din 1011 suslete, se escrisu concursu pâna la 27 Februarie 1871.

Emolumentele suntu:

1. Pre lângă venitulu stolare, de tota famili'a căte două ferdele bucate, un'a de toamna, si alta de primavera, veduvele pre jumetate, care se sue la 120 galete bucate.
2. Din ambele comune 149 cara de lemn, care computate la olalta dau 33 orgii.
3. Carti lu liberu.

Doritorii de a ocupa acesta statiune suntu avisati; ca prelângă limb'a romana se cere sa cunoscă si cea maghiara, ier recursele bine instruite sa le asterna Domnului Protopopu Ioane Petricu la Brasovu, si anume de voru si concurrentii preoti, au sa-si ceia mai intâiu voia data venerabilulu consistoriu archidiecesanu prin petitioni mitive, si insocote de opinarea respectivilui protopresbiteriu, iera cei mireni sa aiba in vedere statutulu organicu, si anume § 13 si 121 ai acelui'a.

Miko-ujfal in 29 Ianuariu 1871,

In contilegere cu dlu protopopu.
Comitetulu parochiale.

14-2